

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ІНШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛІПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

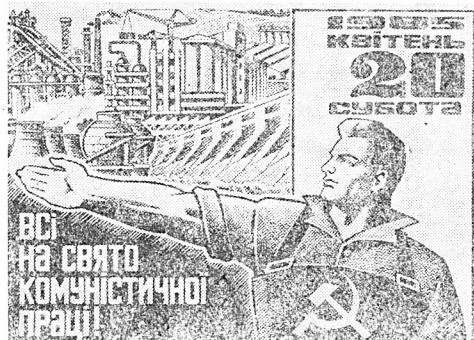
ВИХОДИТЬ
ШОСУБОТИ

№ 16 (912) | Субота, 20 квітня 1985 року

Ціна 2 коп.

ТРАДИЦІЙ „ВЕЛИКОГО ПОЧИНУ“

Відгукуючись 66 років тому на заклик партії про «працю по-революційному», московські залізничники вперше показали зразки працівельної праці без оплати. Це був, за словами В. І. Леніна, «Великий почин», початок перевороту в залізості, звичках людей, з закріпленням якого «комунізм стане справді непереможним». І тепер традиційні квітневі свята комуністичної праці наш народ під час називає ленінськими. Нинішній суботник, призначений 115-й річниці з дня народження В. І. Леніна, у трудових колективах нашого Товариства вирішено зробити днем найвищої продуктивності праці. Але в цьому році одна примітка особливість: «червона сутінка» внесе відчутний вклад дострокові виконання річних завдань і одинадцяти п'ятирічок в цілому. Іншодні колективи бригад,

дільниць, цехів підприємств і об'єднань Товариства працюватимуть на заощаджених матеріалах, сировині та електроенергії. А високі виробничі показники, досягнуті на суботнику, стануть орієнтирами в нашій повсякденній боротьбі за заді-

снення завдань 1985 року. Повідомлення, що надійшли до редакції в останні дні, свідчать, що сьогоднішній суботник стане оглядом високої дисципліни і організованості, допоможе колективному виявленню нових резервів.

З найвищою продуктивністю

Добре попрашував напередодні 115-ї річниці з дня народження В. І. Леніна підприємства. Серед країн — розкрайник М. М. Біліненко, затяжники В. Г. Атаринець, М. О. Шабліз, З. Шостак, швачка-заговельниця Г. А. Ростошанська.

Найвищою продуктивністю. Найвищою працю вирішив колектив глухих ознаменувати ленінський комуністичний суботник. У відповідь на патріотичний почин московських членів Товариства взяли піднесені соціалістичні зобов'язання і працюватимуть сьогодні в найбільшою віддаче. Намічено рубіж: спрятитися з виробничими завданнями на 150 процентів. Значну частину продукції

буде вироблено із зекономленнями матеріалів та енергетичних ресурсів. Більшість половиною виробів буде виготовлено з державним знаком якості.

Зароблені сьогодні кошти будуть перераховані у фонд п'ятирічок — у фонд добробуту трудящих.

О. ЧОРНОВАЙ.
м. Кременчуцької області.

Щоб квітла наша Батьківщина

З великим ентузіазмом чисто сьогодні на свято праці трудівники Харківського підприємства транспортного машинобудування імені Малишевського. Серед них — понад 270 членів компактної групи, інші з найбільших у Товаристві.

Багато глухих, зустрічавши 115-у річницю з дня народження В. І. Леніна, промонтували зросту активності у праці, свідоме ставлення до виконання своїх завдань. Це допомогло достроково виконати підбірки сьогоднішніх завдань.

Сьогодні на цій даті, Найкращими успіхів у соціалістичному змаганні досягли співробітники механо-складальної цеху Микола Іванович Крамаренко, що працює у рахунок 1986 року. Ветеран працією високопродуктивно, якісно, подає приклад у виконанні дочірньої справи.

Серед тих, хто в числі перших виконав особисту п'ятирічку, — старшина цеху кольорового літва Віра Олександровна Матохіна, обрубник Микола Васильович Шербань, слюсар Микола Миколайович Шелков та

загальну справу.

— Нечуючи трудівники заводу, — говорить інструктор-перекладач комітету групи Людмила Михайлівна Поліжкова, — сповнені річності достороко виконати підвищені соціалістичні зобов'язання, домогтися високій віддачі і якості роботи. Вони прагнуть сьогодні зробити вагомий трудовий внесок, щоб квітла наша країна.

М. ГРИНІЧЕНКО.

40-РІЧЧЮ ПЕРЕМОГИ — ГІДНУ ЗУСТРІЧ!

Станемо на Вахту Миру

Готуючи гідну зустріч 40-річчю Перемоги радянського народу в Великій Вітчизняній війні, колектив франківського УВП за ініціативою ветерана праці за скельницьким Р. Ф. Лаврухіні прийняв на загальних зборах одностайне рішення: травня 1985 року дружноїти на комуністичній суперництві, присвячені 40-річчю Перемоги.

За дорученням колективу підприємства:

Л. БЕДУЛІНА, директор УВП; В. ЛІСЯК, секретар парторганізації; М. СТАМАТИЛІНА, голова профкому; В. ТИМЧЕНКО, голова першеної організації УТОГ Херсонського УВП.

У цей день швейники нашого підприємства випускають 8 тисяч пар рукавиць на 7600 карбованців. У суботнику візьмуть участь 135 чоловік. Зароблені гроші у сумі 450 карбованців буде перераховано у Радянський Фонд Миру.

Ми, сучасники і нащадки світлого Дня Перемоги, щи-

ро відячні рідній Комуністичній партії і Радянському Уряду за наш сьогоднішній мирний день, є звертаємося до всіх трудових колективів Товариства наслідувати наш приклад і вийти 4 травня 1985 року на комуністичний суботник. Відправлюмо в цей день з найвищою продуктивністю праці в ім'я торжества миру.

Ми, сучасники і нащадки світлого Дня Перемоги, щи-

ТРУДЯЩІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ! ШИРШЕ РОЗГОРТАЙТЕ СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ ЗА ГІДНУ ЗУСТРІЧ ХХVII З'ІЗДУ КПРС!

НОВИМИ ДОСЯГНЕННЯМИ У ПРАЦІ ОЗНАМЕНУЄМО З'ІЗД РІДНОЇ ЛЕНІНСЬКОЇ ПАРТІЇ!

(Із Закликів ЦК КПРС).

ПО ЛЕНІНСЬКИХ МІСЦЯХ У МУЗЕЇ „ІСКРИ“

22 квітня мине 115 років з дня народження засновника Комуністичної партії і Радянської держави, вождя світового пролетаріату Владимира Ілліча Леніна. У з'їзді з цим хочеться поділитися враженнями від відвідин музею В. І. Леніна в Лейпцизії під час туристичної поїздки до Німецької Демократичної Республіки.

З листів Володимира Ілліча нам відомо, що перший номер її таємно друкувався в грудні 1900 року в Лейпцизії, куди він нелегально приїхав, щоб особисто стежити за його виходом.

Музей відкрито 5 травня 1956 року за рішенням Центрального Комітету Соціалістичної Единої партії Німеччини. Вперше за межами Радянського Союзу було створено музей, присвячений ролі В. І. Леніна у створенні партії нового типу та газеті «Іскра» в здійсненні цього задуму.

У 1902 році в Штутгарті вийшла фундаментальна праця В. І. Леніна «Що робіти?» в видавництві «Дітці нахольблер». Тут же з березня 1901 року вийшов виданий науково-політичний журнал «Заря», в другому і третьому номерах якого віміщено статтю В. І. Леніна «Аграрне питання і критики Маркса», яку він вперше підписав під псевдонімом «Лейн».

Володимир Ілліч неодноразово бував в Лейпцизії аж до 1914 року.

Про це свідчать фотографії, які збереглися в музеї, що там налагодили й видання. Ленін розумів, що загальна російська політична газета може стати організаційним центром створення партії. Вона допоможе використати ідеологічно єдність партії. Такою газетою мала стати «Іскра».

Центром поліграфічного промисловості і видавництв,

заснованим на книжковій поліції

Макет друкарні «Іскри»

ЦК Соціалістичної Единої партії Німеччини в з'їзду з 50-річчям Великої Жовтневої соціалістичної революції подарував Центральному Комітету КПРС.

О. ЛЕЩИНСЬКА,
начальник цеху Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

24 квітня — Міжнародний день солідарності молоді

Москва. Держави Азії, Африки і Латинської Америки, що стали на шлях самостійного розвитку, дістали в спадщину від колоніального минулого багато нерозв'язаних проблем. Успішний рух по шляху економічного і соціального прогресу в значній мірі залежить від збільшення темпів підготовки національних кадрів.

Великий вклад у розв'язання цього завдання вносять Університети дружби народів імені П. Лумумби.

Сьогодні на шести його факультетах навчаються 6700 студентів, аспірантів, ординаторів і стажерів з 107 країн світу. За двадцять п'ять років свого існування університет підготував 13 тисяч спеціалістів для країн, що розвиваються.

За заслуги в справі підготовки спеціалістів для країн Азії, Африки і Латинської Америки він нагороджений орденом Дружби народів.

На зім'ї: студенти історико-філологічного факультету в холі гуманітарного корпусу Університету дружби народів імені П. Лумумби.

(Фотохроніка ТАРС-РАТАУ).

ЧЕСТЬ ПРАВОФЛАНГОВИМ

ЗУСТРІЧ З ПЕРЕДОВИКАМИ

Багато людю було в один з березневих днів у Волинському обласному будинку культури глухих. Тут збиралось багато відвідувачів. Були серед них і молоді, і ветерани. А прийшли вони на зустріч з передовиками соціалістичного змагання Луцької швейної фабрики, котрі за підсумками роботи в 1984 році вийшли переможцями.

Серед країн називались імена й нечуючих трудинників. Добрих слів подяки за служила Галина Антонівна Модлава, яка працює швакою-мотористкою цеху № 2. Виробничий план одинарців п'ятирічків та соціалістичні зобов'язання трудинниця виконала в липні 1984 року, а зараз працює в рахунок другої половини 1986 року. Вона — ударник комуністичної праці, й присвоєно звання «Краща швачка». За досягнуті успіхи в соціалістичному змаганні Галина Антонівна нагороджена знаком «Переможець соціалістичного змагання».

Надія Яківна Корольчук працює прасувальницею в цеху № 2. Вона прийшла на фабрику 18 років тому. З того часу освібла багато суміжних спеціальностей. Може в будь-який час у разі потреби замінити своїх

подруг по роботі. Надія Яківна виконала план однадцяті п'ятирічків в листопаді 1984 року і нині трудиться в рахунок 1986 року. Вона також ударник комуністичної праці, її народжено знаком «Переможець соціалістичного змагання».

Багато теплих слів сказали на фабриці швачка-мото-ристка Надія Олексіївна Авельчук. Вона освібла багато суміжних професій, завдяки п'ятирічці працює якісно, високоекспективно. Це й сприяло тому, що особисту п'ятирічку трудинниця виконала у листопаді 1984 року, а зараз її трудовому календарі закінчується 1986 рік — перший рік дванадцяті п'ятирічкі.

Надія Олексіївна — ветеран праці, постійно підтверджує почесне звання «Ударник комуністичної праці». За старанну суміншту працю трудинниця нагороджена знаком «Переможець соціалістичного змагання». Її досвід, майстерність високо цінують у колективі, де трудинниця неодноразово визнана лауреатом змагання.

За дорученням адміністрації, партійної і профспілкової організацій переможців соціалістичного змагання народжено грошовим и преміями, а працівники Будинку культури вручили передовим перші весняні квіти.

A. ШПАК,
голова Волинського
облвідділу УТОГ.

Зоя Фомівна Наумич пра-

На допомогу доповідачам, політінформаторам і агітаторам

ПРИМІРНА ТЕМАТИКА ПОЛІТІНФОРМАЦІЙ

З ПИТАНЬ ПОЛІТИЧНОГО ЖИТТЯ КРАЇНИ

За ленінськими заповітами (до 115-ї річниці з дня народження В. I. Леніна). «Агітатор», 1985, № 5, с. 26—30; «Під прапором ленінізму», 1985, № 6, с. 32—36.

Масовий геройм радянських воїнів (до 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні).

«Під прапором ленінізму», 1985, № 5, с. 17—21. На службі людям (12 квітня — День космонавтики).

«Агітатор», 1985, № 6, с. 41—42; «Під прапором ленінізму», 1985, № 5, с. 56—60.

Під прапором миру, демократії, соціалізму (1 Травня — День міжнародної соціалідарності трудинників).

«Під прапором ленінізму», 1985, № 6, с. 37—41.

З ПИТАНЬ ЕКОНОМІЧНОГО ЖИТТЯ КРАЇНИ

Економіка СРСР — арс-

нал Перемоги (до 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні).

«Правда», 1985, 25 березня. Економія, бережливість, якість.

«Пропаганду комунізму», 1985, 28 березня.

Раціонально використовувати виробничі потужності (за власними матеріалами).

«Під прапором ленінізму», 1985, № 6, с. 77—80. Політика енергозбереження.

«Агітатор», 1985, № 5, с. 11—14.

З ПИТАНЬ КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ КРАЇНИ ТА КОМУНІСТИЧНОЇ МОРАЛІ

Кінематограф (до ювілею Великої Перемоги).

«Агітатор», 1985, № 5, с. 39—41.

Шедевр вітчизняної культури (до 800-річчя «Слові о полку Ігоревім»).

«Під прапором ленінізму», 1985, № 6, с. 81—82.

ПІД ПРАПОРОМ БЕСІД

Народ — фронту (до 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні).

«Агітатор», 1985, № 6, с. 84—86.

«Під прапором ленінізму», 1985, № 5, с. 39—40. Якість нашого життя.

Свято комуністичної пра-

Міжнародне свято юності. «Агітатор», 1985, № 6, с. 43—45.

Батьки і діти.

«Агітатор», 1985, № 5, с. 41—48.

З ПИТАНЬ МІЖНАРОДНОГО СТАНОВИЩА

Велика визвольна місія Збройних Сил СРСР (до 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні).

«Під прапором ленінізму», 1985, № 6, с. 43—47.

І це називається миролюбністю?

«Проблеми міра и социализма», 1985, № 3, с. 93—96.

Головне право людини. «За рубежом», 1985, № 13, с. 1.

«Психологічна війна» — знаряддя імперіалістичної агресії.

«Під прапором ленінізму», 1985, № 6, с. 49—56.

Під прапором ленінізму — поза законом!

«Під прапором ленінізму», 1985, № 5, с. 84—86.

Ленд-ліз: історія і сучасність.

«Аргументи и факты», 1985, № 13, с. 3.

с. 27—30. Тероризм — поза законом!

«Під прапором ленінізму», 1985, № 5, с. 39—41.

Ленд-ліз: історія і сучасність.

«Аргументи и факты», 1985, № 13, с. 3.

РОБОТА ПОЖВАВИЛАСЬ

Підсумки змагання серед організацій і культзакладів

Як і весь радянський народ члени УТОГ Одещини готуються гідно зустріти знаменні дати в житті нашої країни — 40-річчя Великої Перемоги, 50-річчя стахановського руху. Як же проходило значиму підвищення рівня організаційно-масової і політико-виховної роботи серед нечуючих області. У міжрайвідділах і культаційних засновниках сільського господарства. Зокрема, запам'ятався вечір у Болградському клубі УТОГ. Він проходив під девізом «Продовольча програма — справа всіх і кожного». На прикладі країн — тваринника М. С. Георгієва, теслі Д. К. Коїчева, робітниці І. С. Назарової — було показано зваженню праці тих, хто робить вагомий внесок у реалізацію Продовольчої програми. В Аризівському клубі тож міжрайвідділу випустили листівку члена рільничої бригади О. О. Недова, тваринника П. М. Єлькіна, які досягли високих показників

титанічний вечір «Мужність народжується у борботі», присвячений Великій Перемозі. На високому рівні було організовано ряд заходів, на яких вішанувалися трудинники сільського господарства. Зокрема, запам'ятався вечір у Болградському клубі УТОГ (завідуючий Л. І. Ковтунюк), друге — Болградському (завідуючий Н. Ф. Рибакова), третє — Білгород-Дністровському (завідуючий Г. П. Барвіненко).

Ю. ГЕР.

Після підбиття підсумків соціалістичного змагання за 1984 рік президія Одеського обласного відділу УТОГ визначила переможців. Перше місце з врученням Грамоти присуджено Балтському клубу УТОГ (завідуючий Л. І. Ковтунюк), друге — Болградському (завідуючий Н. Ф. Рибакова), третє — Білгород-Дністровському (завідуючий Г. П. Барвіненко).

Ольга Іванівна Сусік трудається на Івано-Франківському УВП з 1968 року. За відмінні виробничі успіхи їй присвоєно звання «Ударник комуністичної праці».

На зміку: О. І. Сусік (зліва) з молодою робітницею Марією Потьомкіною.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

Свято праці

кавалера орденів Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», Трудової Слави III ступеня Марію Сергіївну Шкуратовську, інженер-технолога ударника Х п'ятирічків Івана Родіоновича Коломіченка з Білоцерківського УВП.

Наши гости розповіли про свій трудовий шлях, про справи колективу, в якому вони працюють. Діти дізнались про успішне виконання підприємством УТОГ завдань XI п'ятирічок, Івана П'ятирічків, Івана Родіоновича і Марія Сергіївна наголосили на тому, що навчання в школі — не тільки особиста справа учнів, а й їх громадянський обов'язок. Учні з усією інтенсивністю інтересуються розвитком гостин, які запрошуємо ветеранів праці, передовиків виробництва. Ось нещодавно ми запросили до учнів нашої школи майстра швейної справи

вони потребують від них вміння жити і працювати в новому, вільовити за інших, бути уважними, терпливими щодо своїх товаришів, готовими в будь-який час приступити до допомоги.

Учні з великим інтересом

слухали розповіді

наставників

з роботи

чи учасники художньої самодіяльності Будинку культури УТОГ під керівництвом Подрезової Людмили Петрівни. Пролунала пісня «Балада про краски» (слова Р. Рождественського, музика О. Пахмутової) у виконанні Кононович Людмили, вірш К. Симонова «Чекай мене» у виконанні Надії Надії. Ці твори дійшли до сердця кожного присутнього в залі. Високу майстерність продемонструвала танцювальна група, показвавши музичну картинку «На привалі» та український народний танець «Черевички».

Хочеться вірити, що такі зустрічі сприяють вихованню гідної зміни робітничого класу.

М. ДАШКЕВИЧ,
заступник директора
Білоцерківської спец-
школи-інтернату для
глухих.

Київська область.

«НАШЕ ЖИТТЯ»

2 стор.

20 квітня 1985 року

Листи — в — ГАЗЕТУ

БЛАГОРОДНА СПРАВА ШВЕЙНИКІВ

Настана сорокова мирна весна. І кожжя з них немов салютує Дню Перемоги, піднімає в серцях радянських людей все нову хвилю пам'яті про тих, хто відстоїв наше щасливе свободення.

Віддаючи данину подяглиму на фронтах Великій Вітчизняній війні, на Чернігівському УВП нещодавно була проведена працьова Вахта Пам'яті, присвячена 40-річчю Перемоги, на яку вийшли робітники, інженеро-технічні працівники та службовці підприємства у вінчідний день.

Святково прикрашений і швейний цех. На червоному поплотниці слова, що закликають членів колективу відзначити цей день самовідданою працею. Орденоносці

підприємства вносять до цеху Червоний прapor УВП. Урочистий мітинг, присвячений трудовій Вахті Пам'яті, відкрінала голова профкому Г. Т. Кляречевич. Звучить Гімн Союзу РСР. Зворушливими були виступи директора УВП О. Д. Углана, заступника директора М. М. Левченка, секретаря парторганізації підприємства М. Г. Сапрічіна, ветерана Великої Вітчизняної війни, кавалера багатьох боївих нагород М. К. Аксёновенка, який пройшов фронтовими дорогами через всю війну. Він закликав нечуючих працівників зміцнювати мир самовідданою працею, а сьогодні по-працювати за тих, хто не повернувся з поля бою.

Після закінчення мітингу кожен член колективу зайняв своє робоче місце. Запрацювали електродвигуни, Швальні-мотористки, зосереджуючи увагу на роботі машин, справно виконують операції пошипти. Проїшло декілька хвилин і перша однинка головової продукції з'явилася на протилежному кінці конвеєра.

Усі працювали суміліно з єдиним бажанням: виготовити продукцію більше і високої якості. В той день, крім руканиць, були пошипти більш складні вироби — піланці та костоми.

З почуттям високого обов'язку пройшла для кожного працівника Вахта Пам'яті. Близько 500 карбованців

заробітної плати за цей день було передержано в Радянський Фонд Миру.

Так на цьому не закінчується передовільні трудові піднесення. Прагнучи гідно зустріти святлий День Перемоги, 35 чоловік з різних дільниць виробництва переглянули свої особисті соціалістичні зобов'язання. Вони вирішили за рахунок ущільнення робочого часу та підвищення продуктивності праці закінчити особисті п'ятирічні завдання раніше наміченої рубежа — до травня цього року.

Підвидчені соціалістичні зобов'язання трудівників успішно виконуються. Трудова Вахта Пам'яті на честь 40-річчя Перемоги радянського народу в Великій Вітчизняній війні на Чернігівському УВП триває.

О. КЛИМОК.
м. Чернігів.

Члени нашого Товариства

Немало у нашему міжрайвідділі роботяг, добрих людей. Але є серед них такі, про яких хотілось б розповісти докладніше. Це наші передовики — люди, які є маяками для інших, прикладом як у роботі, так і в громадському житті першопричинних організацій.

Місто Гайворон, що розкинулось на березі маловідомого Південного Бугу — рідне місто Наталії Авраменко. Тут вона народилась, тут працює і живе з батьками та 5-річною донькою. А працює вона з 1981 року слюсарем-складальником на Гайворонському металообробному заводі «Октан». У бригаді, де трудається Наташа, з 13 членів колективу вона одна нечуча, але її поважають і шанують за старанність у роботі, за добре показники по виконанню норм виробітку.

Люблять Наташу не тільки в її робітничому колек-

тиві. Серед глухих вона користується заслуженим авторитетом, до її слова заважди прислухаються. Доказом тому може служити хocha б те, що після виїзду юлишнього голови Гайворонської первинної організації УТОГ в інше місто, другої кандидатури крім Наталії Авраменко на посаду голови первинної організації голові було й шукати. І рішення звітно-віборних зборів було одноголосним — обрати головою Гайворонської первинної організації Авраменко Наталію Михайлівну.

Пройшов час і стало ясно, що вибір був не випадковим. Наташа не тільки добре працює на виробництві, але й прекрасно справляється із складними обов'язками голови первинної організації.

Успіхів тобі, Наташо, великої людського чаща!

Т. ГОЛОВІНА,
засідуюча Ульянівським клубом глухих.
Кіровградська область.

Несьодавно у приміщенні Хмельницького будинку культури УТОГ відбулася днівня зустріч нечуючих Новоград-Волинського району з письменником-земляком Миколою Петровичем Колесником.

Десять книг видав літератор. Він розповів про те, як вони народжувалися, які факти і події лягли в основу романів і повістей. За професією лікар-невропатолог, Микола Петрович під час війни працював у фронтовому госпіталі, де й почав нагромаджувати матеріал для майбутніх творів. Під час бурхливих років широко відображені в романі «Над Луганню», який знайшов теплій відгук і в читачів, і в критиці. В ньому автор розповідає про боротьбу підпільників Донбасу, про їх безпізнайдану мужність про їх допомогу регулярним частинам Радянської Армії.

Серед вшановуваних була і Лариса Терентіївна Кухар — швачка пошипти чоловічого одягу з місцевого ательє «Індішові». № 5.

За роки праці в ательє вона стала майстром своєї справи, замовники заваждали її чуйності та уважності.

Ударниця комуністичної праці Л. Т. Кухар нагороджена Почесною Грамотою.

На знімку Л. Т. Кухар.

Л. ПРИЙМАК.

КОЛИ ПОРУЧ-ДРУЗІ

У далекому Магадані в передніоворінній шіц у клубі глухих тривав бал-маскарад. Свято Нового року було у розпалі, коли до куль-закладу війшла незнайомка з такою чарівною посмішкою, що всі одразу звернули на неї увагу.

Як виявилось, це була Лілія Іванова — артистка Кіївського театру міміки і жесту «Райдуга». Вона прийшла на Північ до своїх друзів у гості. І ось, як мовиться, одразу потрапила «з корабля на бал», оскільки буквально з дороги завітала до клубу і взяла найактивнішу участь у новорічних вікторинах, конкурсах

і, зрозуміло, танцях. Гостя попоюнила всіх своєю чарівністю, пластичністю, граціозністю і водночас невимушеністю.

Клуб у Магадані маленький, штат працівників невеликий, в ньому немає керівника танцювального гуртка, а попереду — країновий огляд художньої самодіяльності, присвячений 40-річчю Перемоги. Колектив наш обрав для виступу композицію «Вічний вогонь». Почалися репетиції. На них прийшла Лілія Іванова і, побачивши наші музики, почала сама, як кажуть, до сьомого поту, танцювати, показувати рухи танцю, його плас-тику і манюонок.

І. ЛІСНЯК,
засідуюча Магаданським клубом ВТОГ.
Хабаровський край.

★ ШВЕЙНИКИ НА ВАХТІ ПАМ'ЯТІ ★ ЗГАДУЮТЬ ФРОНТОВИКИ ★ ЗУСТРІЧ З АВТОРОМ КНИГИ ★ ДОПОМОГА АМАТОРАМ СЦЕНИ ★ РОЗПОВІДЬ ПРО ГОЛОВУ. ПЕРВИННОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ТОВАРИСТВА

У ФОНД МИРУ

Керуючись миролюбними цілями зовнішньої політики ССРС, трудівники Кам'янець-Подільського УВП беруть активну участь в збиральній коштів у Радянський Фонд Миру.

Так, виражаючи патріотизм усіх радянських людей, тут нещодавно відбувається урочистий мітинг, присвячений боротьбі проти гонок зброяння, за збереження миру на землі. Його відкрив заступник директора підприємства з віховної сторони Фонду В. Г. Чорновіцький.

Зі словами обурення про ті мілітаристські плані імперіалізму на мітингу виступили майстер бригади

№ 3 Г. У. Харчук, швачки

мотоцикліст О. В. Урівко і

Н. П. Ярославська та інші.

Вони ще раз підкреслили,

що тільки самовідана ударна праця кожного трудівника

може змінити економічну осно

ву нашої країни, а миролюбні сили планети пове

дуть рішучу боротьбу про

ти паліт нової війни.

У цей день робітники під

приємства передріхували у

Радянський Фонд Миру 450

карбованців зароблених гр

аш. В. БЕЛЕНИХІН,

голова комісії сприяння

Радянському Фонду

Миру на УВП.

м. Кам'янець-Подільський.

УРОКИ МУЖНОСТІ

Педколектив нашої школи, готуючись до 40-річчя Великої Перемоги, провів чималу роботу по формуванню у дітей таких якостей, як патріотизм, почуття громадянського обов'язку, любові до Вітчизни. Проводили бесіди про юні герой-пioneerів, переглядали художні та документальні кінострічки з іх наступними обговореннями.

Та найбільші западають у юні дитячі душі, уроки мужності — зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни. Запам'ятала зустріч, зокрема, з учительем О. Г. Черкасовим. Довго і ретельно готовувались діти до цієї події. І ось в класі увійшла людина, яка проїшла з військовими боями пів-Європи. Класний керівник С. А. Кудлаєнко розповів про основні події війни, про мужність і відвагу захисників рідної землі. Потім виступив Олександр Гаврилович Черкасов. Він розповів про свою бойову нагороду, діти відмінно слухали дітей ветерана.

Цікавою була також зустріч дітей з кавалером багатьох нагород — заслуженим ветераном. Ізраїльська солдатня при підтримці США розстріляло мирних палестинських і ліванських жителів. Під загрозою відкритої інтервенції мужній народ Нікарагуа.

Під час уроків мужності демонструвалися короткометражні фіلمи, присвячені Великій Вітчизняній війні, діапозитиви. Зустрічі звернувались традиційними тематичними концептами, на яких діти виступали з піснями про рідну країну, з віршами про Леніна.

В. РЯБОКІНЬ,

старший вихователь

Кисляцької спецшколо-

інтернату для слабочу-

ючих дітей.

Вінницька область.

МОВОЮ ФОТОГРАФІЇ

Комітет комсомолу ДВО «Електромагніт» організував кульptoход до обласного краєзнавчого музею, де розгорнуто експозицію виставки «В дні війни і мирі». Це — стіти фотографій Е. Халдея, присвячених письменниці, поету, драматургу, лауреату Ленінської премії Костянтину Симонову.

Виставка викликала живий інтерес у комсомольців молоді. Інтерес цей не випадав, оскільки йдеється про людину, яка була літописцем війни, безпосереднім свідком і учасником подій тих бурхливих років, адже К. Симонов — військовий кореспондент — бачив війну, у всіх її проявах, аспектах, він залишив сво-

їм сучасникам і прийдешнім поколінням високочудові зразки публіцистичного звучання, пронизані вірою в часливе майбутнє людства без воєн, вірою в торжество ідеалів комунізму.

З великим увагою оглянули комсомольці фото з життя письменника. «Велике спасибі автору зміків! Євгену Халдею за 100 чудових зустрічей з Костянтином Симоновим» — такий запис лишили вінни в книзі відгуків Донецького обласного краєзнавчого музею.

О. ГЛОДІНА,

старший інспектор з ви-

ховної роботи ДВО

«Електромагніт».

ний досвід, що його обов'язково використаємо у підготовці до святкування 40-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Тепер чекаємо на балтчан у себе вдома, в Котовську. Нам теж є що показати, чим поділитися.

С. ЖИВОРТА,

член правління Котов-

ського міжрайвідділу

УТОГ.

Одеська область.

НАШЕ ЖИТТЯ

МІЦНОГО ВАМ
ЗДОРОВ'Я

ЦЕНТР БАДЬОРСТІ

Сучасний двоповерховий будинок виріє на ужгородському стадіоні «Авангард». У ньому розмістилася перший у Закарпатті центр здоров'я.

Тут створено всі умови для людей, які серйозно вирішили поправити своє здоров'я, не вдаючись до допомоги лікарів. Для них — затишні роздягальні, душові, кімнати відпочинку, різноманітні пристрої, снаряди. Тут побачите стійки «Здоров'я», тренажер «Кавказець», велотренажери, вібромасажні апарати...

У погожі дні більшість занять проводиться на майданчиках і доріжках стадіону.

— Під керівництвом досвідчених інструкторів і медиків у нашому центрі змінюють здоров'я більше двохсот чоловік різного віку, — розповідає директор стадіону «Авангард», відмінник фізичної культури і спорту СРСР І. Русанов. — Тут і школярі, і посівілі пенсіонери. Особливо популярністю користуються спеціалізовані жіночі групи «Райдуга», чоловічі оздоровочі групи «Бадьорство» та інші. При центрі здоров'я є діє консультаційний пункт, де можна дістати пораду щодо організації індивідуальних занять.

Ужгородський центр залишає все нових ентузіастів, девізом яких стало: «Наше здоров'я — в наших руках!»

Я. ЯДЛОВСЬКИЙ.

* * *

Повідомлення кореспондента РАТАУ коментує заступник голови Спарткомітету УРСР П. Ф. Савицький:

— Ось уже більше двох років у відповідь на постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальше піднесення масовості фізичної культури і спорту» в нашій республіці при великих спортивних спорудах створюються центри здоров'я, підібні до відкритого в Ужгороді. Тепер можна з висніністю говорити про те, що цей шлях зауваження широких мас трудається до результатів заняття фізичною культурою і спортом є перспективним.

Тепер у республіці діє 107 центрів здоров'я. Це помітно пожвавило масово-оздоровчу роботу серед людей різних вікових груп, дало змогу значно підвищити ступінь віддачі спортивних споруд.

Цікаві форми цієї роботи практикуються на спортивних об'єктах київської міськради «Дінамо», спортивного комплексу «Наука» АН УРСР та інших. У киян — ініціаторів створення центрів здоров'я — з'явилися гідні пословники. В харківському палаці водних видів спорту організовано 356 абонементних груп, які об'єднують 6,7 тисячі чоловік, на дніпропетровському спортивному комплексі «Метеор» функціонує 126 груп (2,7 тисячі учасників), Одеський палац спорту щомісяця реалізує більш як 1,5 тисячі абонементів.

СКАНДИНАВІ ВИЯВИЛИСЬ СИЛЬНІШими...

Як уже повідомляло «Наше життя», на початку березня в гірському містечку Мейрінген у Швейцарії відбувся чемпіонат Європи з лижних гонок серед глухих спортсменів.

Нижче пропонуємо увазити читачам матеріал про підсумки цих змагань.

Є види спорту, в яких міжнародні успіхи виступають на міжнародній арені. Так було з класичною і вільною боротьбою, доки не вдається на ХІІІ і особливо XIV Всесвітніх іграх глухих не вийти вони з лижних гонок — і здобути медалі X Ігор глухих. Збірна СРСР виявилася найсильнішою з всіх гонщиків світу, разом з узятих!

Минуло вчора два роки, і радянська команда вперше взяла участь у чемпіонаті Європи з лижного спорту, що проподівся пізніше весни у Швейцарії. (До речі, нагадаємо: саме в цій країні у 1971 році відбувається дебют наших лижників). Та як не прикро, але через 14 років після багатьох гучних перемог ми виявiliши гірше підготовлені, ніж наші основні суперники — фінні і шведи, які завоювали п'ять золотих нагород. Нам же дісталася лише одна медаль найвищої промисловості.

У збірній СРСР 1985 року лише один С. Кашин брав участь у Всесвітніх зимових іграх глухих. Інші чотири срібні і три бронзові медалі. На VIII Іграх в активі радянської коман-

ди було вже чотири золотих, п'ять срібних і три бронзових нагороди. Здавалось, поліпши цей результат неможливо... Та ні! На IX Іграх, що відбулися в 1979 році у Франції, як показала хорощий час — 18 хв. 49,2 сек., другий призер фінська лижниця М. Корхонен (19 хв. 22,3 сек.) і лише третя — радянська спортсменка А. Житкова (20 хв. 39,5 сек.).

На «лижному спринті» — змаганнях на п'ять кілометрів перемога Т. Танген з Норвегії, яка показала хорощий час — 18 хв. 49,2 сек.; другий призер фінська лижниця М. Корхонен (19 хв. 22,3 сек.) і лише третя — радянська спортсменка А. Житкова (20 хв. 39,5 сек.). Танген стала першою і на «десятці», фінішувавши через 35 хв. 01,5 сек. Радянська лижниця Т. Саратовцева була другою, однак «срібного» призера від «золотого» відділили цілих шість хвилин... Третю зачінкула дистанція представниця Фінляндії.

Фін А. М. Юкка, добре знайомий нашим спортсменам по IX Всесвітніх іграх глухих, показав на їх він зміст. Тоді віневно перемогли наші гонщики, але, через цість років, А. М. Юкка виграв 15-ї і 30-ти кілометрову гонку (його час відповідно 43 хв. 55,0 сек. і 1 год. 35 хв. 42,3 сек.). На обох дистанціях другим фінішував С. Кашин. Н. Осипов зайняв третє місце на лижному марафоні третє місце.

Радянська команда, що виступила в складі А. Житкової, Г. Мамаєвої і Т. Саратовцевої, здобула перемогу в естафеті 3×5 км і стала чемпіоном Європи. Фінні гонщики — С. Кашин і Т. Саратовцева — здобули по медалі. На XII Всесвітніх зимових іграх глухих і дізну, стрімко вийшли в лідери, завоювавши одну золоту, чотири срібні і три бронзові медалі. На VIII Іграх в активі радянської коман-

черевиків. Залишилось тільки на славу. Січень і лютій порадували прихильників силінними морозами і гарним снігом. У гуртожитку з'явилися яскраві оголошення про профспілково-командні змагання серед робітників Харків'яного УВП-2, а також про змагання, що їх традиційно проводить облвід УТОГ. Все говорило про те, що турнір буде захоплюючим і справді масовим.

Рано-вранці у зазначеній час інструктори фізкультури і тренери Харківських УВП-1 і УВП-2, обласного Будинку культури одержали на лінзі базі ДСТ «Спартак» 100 пар ліжок і

Че прикро. Одна з при-

чин, що призвела до цього, — організаційна. Давно вже пора відкрити в гуртожитку комірку для зберігання ліж і чевірків. Адміністрація і громадські організації не проти, але питання не розв'язується... Що ж робити? Напевно слід зняти за цю справу разом, тоді і результати будуть.

Схожа картина спостерігала з проведенням виробничої гімнастики в підготовчо-розвідкій цеху Харківського УВП-2. Не раз доводилось чути справедливі наришки з боку як робітників цеху, так і керівництва в бальдорму, піднесеному настрої. Вже можна говорити про те, що зменшується кількість захворювань.

Позитивні результати не забарикади. А інакше і буде не може. Якщо до сприяння ставиться зацікавлено, всі проблеми вирішувати спільно, усією громадою, — тоді об'єднання буде досить успішне.

А. СИМОНЕНКО,
інструктор фізкультури
Харківського УВП-2.

Наукові змагання відбулися автобусом на екскурсії по місту-герою Кіеву. У Палаці культури імені А. В. Луначарського для юнів спортивні змагання зібрали також із серед юнахів. Тут якими лідерами всі зустрічі виявилися волейболістки Одеської спецшколо-інтернату № 91, які і виборили звання чемпіонок. Друге місце посіли чернівецькі школярі, а третє — чернічанки.

Під час проведення зма-

ганих змагань з волейболу — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.

На змінках: переможці фінальних змагань з волейболом — команди Новомиргородської (Лівору) та Одеської № 91 (правору) спецшколо-інтернату. Фото І. ЩЕРБАНОКА.